

دوناروما، بهترین بازیکن جام

جیان لوییچی دوناروما در ۲۲ سالگی و بعد از انجام ۳۳ بازی، علاوه بر کسب قهرمانی با ایتالیا توانست از طرف گروه کارشناسان یورو ۲۰۲۰ به عنوان بهترین بازیکن این جام نیز لقب بگیرد. او در این جام ۷۱۹ دقیقه بازی کرد که از هر بازیکن دیگری بیشتر بود و توانست سه کلین‌شیت و ۹ سبزو از خودش به جا بگذارد و

گل‌ها هم دریافت کرد.

انتخاب بهترین بازیکن جام از یورو ۹۶ شکل رسمی به خودش گرفت و دوناروما اولین گلری است که به این عنوان می‌رسد. قبل از آن انتخاب بهترین بازیکن شکل رسمی نداشت و فقط در سایت یوفا اعلام می‌شد. تنها گلری که قبلا به این

افتخار رسیده بود، پیتراشمایکل در یورو ۱۹۹۲ بود.

در کنار انتخاب دوناروما به عنوان بهترین بازیکن، جوردن پیگفورد گلر تیم ملی انگلیس هم به عنوان بهترین دروازه‌بان جام انتخاب شد. او با ثبت پنج کلین‌شیت و تنها دریافت دو گل، ۱۶ سیو موفق هم برای سه شیرها داشت.

چگونه ایتالیا بعد از ۵۳ سال قهرمان یورو شد

تاجگذاری آتزوری در سرزمین ملکه

حسین خلیلی

ورزش

در روزهایی که سیاست‌مداران در کشورهای مختلف دنیا فقط وعده می‌دهند و وعده، یک نفر در دنیای فوتبال پیدا شد و سر قولی که داده بود ایستاد. حدود سه سال پیش و در روزهایی که تیم ملی ایتالیا از صعود به جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه جا مانده بود، مسؤولان فدراسیون ایتالیایی روبرتو مانچینی را روی نیمکت آتزوری نشاندند. مانچو در اولین کنفرانس مطبوعاتی که انجام داد خطاب به هواداران قول داد که تیم ملی کشورش را به جایگاه واقعی‌اش برساند. وقتی در مورد جایگاه واقعی ایتالیا از مانچینی سوال شد، او تنها با چند کلمه جواب داد: قهرمانی در یورو و جام جهانی. حالا او به یکی از قول‌هایش عمل کرده و آتزوری را به دومین قهرمانی‌اش در یورو رسانده است. حالا اصلا چیز عجیبی نیست که هواداران ایتالیا دلخوش به تحقق دومین قول مانچو برای جام جهانی سال آینده قطر باشند.

طی چند روز اخیر و بعد از مشخص شدن دو تیم بازی فینال، انگلیسی‌ها از هر فرصتی برای کری خواندن استفاده می‌کردند. جمله اصلی هم که اکثر ا در کری‌های خود استفاده می‌کردند، این بود: It's Coming Home. اشاره آنها به این بود که در صورت قهرمانی سه شیرها، فوتبال به مهد اولیه هوای دوشهر لندن و رم هم در عرض چند ساعت به کلی تغییر کند.

پایتخت انگلیس که طی چند روز اخیر لحظه‌ای خالی از مردم شاد و خوشحال نمی‌شد، دیروز به شهری می‌ماند که مردمانش شکستی سخت را پشت سر گذاشته بودند و زباله‌های روی آسفالت تنها چیزهای به جا مانده از این مردم شکست خورده بود. در آن طرف، رم دیروز پذیرای بازگشت تیم قهرمانش بود، تیمی که چهره یا ستاره بنامی نداشت اما به معنای واقعی یک گروه همدل و منسجم بود. در کنار تمام توصیفاتی که از ایتالیا و انتقاداتی که از انگلیس طی ۲۴ ساعت گذشته شد، آمار و مطالبی از این جام باقی مانده که نگاهی گذرا به آنها خالی از لطف نیست.

انگلیس تنها تیم تاریخ

یورو بود که با زدن ۲ گل، در

گروه خود صدرنشین شد.

سوتیس تاکنون ۳ بار در

مراحل حذفی یورو شرکت

کرده که هر ۳ بازی به

ضربات پنالتی کشیده شده است.

انگلیس تنها تیم تاریخ

یورو است که در ۵ بازی

متوالی کلین‌شیت کرد و

دروازه خود را بسته نگه داشت.

دیدار اسپانیا و کرواسی که

با پیروزی ۵ بر ۳ ماتادورها

همراه شد، تنها بازی تاریخ

یورو است که در آن ۸ بازیکن مختلف

موفق به گلزنی شده‌اند.

با صعود اوکراین از مرحله

گروهی، این تیم جمعا

۱۱ بازی در تاریخ رقابت‌های

یورو انجام داده و جالب آن‌که در هیچ

یک از این ۱۱ بازی موفق به کلین‌شیت

نشده است.

اسپانیا با زدن ۱۳ گل در

یورو ۲۰۲۰ بیشتر از همه

ادوار گذشته این تورنمنت

گلزنی کرد. آنها در یورو ۲۰۰۸ و یورو ۲۰۱۲ که

قهرمان شده بودند، ۱۲ گل زده بودند!

رونالدو مجموع گل‌های

خود در تورنمنت یورو را به

عدد ۱۴ رساند. او حالا تنها

مهاجم تاریخ یورو است که در ۵ دوره

متوالی موفق به گلزنی شده است.

پیروزی ۲ بر یک ایتالیا مقابل

بلژیک در یک چهارم نهایی،

پانزدهمین برد متوالی این

تیم در رقابت‌های یورو با احتساب

بازی‌های مقدماتی بود که یک رکورد

محسوب می‌شود. این نوار با تساوی یک

بریک ایتالیا مقابل اسپانیا در نیمه‌نهایی

پاره شد، گرچه آتزوری آن بازی را هم در

ضربات پنالتی به سود خود خاتمه داد.

گل دوم مجارستان به آلمان

در روز پایانی مرحله گروهی،

فقط ۱۶ ثانیه پس از شروع

مجدد بازی و گلزنی آلمان‌ها به ثمر رسید

تا در نوع خودش سریع‌ترین باشد.

انگلیس گرچه قهرمان

یورو نشد اما با تساوی یک

بریک مقابل ایتالیا در

فینال، به رکورد ۱۷ بازی بدون باخت در

تورنمنت‌های مهمی رسید که به میزبانی

ورزشگاه ومبلی برگزار شده است. (۱۱ برد

و تساوی)

رکورد جالب کریم بنزما و

تیم ملی فرانسه روی عدد

۲۲ متوقف شد. بنزما در

همه ۲۲ بازی قبلی که برای تیم ملی

فرانسه گلزنی کرده بود، تیشم با برد

زمین مسابقه را ترک کرده بود، اما در

مصاف با پرتغال، بنزما گل زد و بازی ۲ بر ۲

مساوی شد. این اتفاق در بازی با

سوتیس هم تکرار شد.

پنالتی پاتریک شیک،

بیست و چهارمین ضربه

پنالتی متوالی بود که

جمهوری چک و چکسلواکی سابق از

سال ۱۹۶۰ به این طرف تبدیل به گل

کرده‌اند. آنها ۶۰ سال است که همه

پنالتی‌های خود را گل کرده‌اند.

پیروزی ۴ بر صفر دانمارک

مقابل ولز در مرحله یک

هشتم نهایی یورو ۲۰۲۰،

اولین برد آنها در مراحل حذفی یورو پس

از پیروزی مقابل آلمان در فینال یورو

۱۹۹۲ بود. آنها بعد از ۲۹ سال و درست در

همان روز (۲۶ ژوئن) یک بار دیگر طعم

برد را چشیدند.

با پیروزی مقابل انگلیس

در فینال یورو ۲۰۲۰، ایتالیا

حالا به رکورد جدید ۳۴ بازی

بدون شکست در تاریخ بازی‌های ملی

رسیده است. مانچینی هنوز فرصت

دارد تا این رکورد را افزایش دهد. آخرین

شکست ایتالیا در سپتامبر ۲۰۱۸ مقابل

پرتغال بود.

جورجیو کیهلینی با ۳۶ سال

و ۳۳۱ روز تبدیل شد به

مسن‌ترین کاپیتانی که

جام قهرمانی یورو را بالای سر می‌برد.

ایتالیا ۵۳ سال پس از

قهرمانی در سال ۱۹۶۸، برای

دومین بار جام قهرمانی

یورو را به خانه برد. این طولانی‌ترین

فاصله بین عناوین برای هر یک کشور

در تاریخ رقابت‌های یورو محسوب

می‌شود.

انگلستان پس از ۵۵ سال،

بار دیگر موفق شد در

فینال یک تورنمنت مهم

فوتبالی بازی کنند. اولین فینال این

کشور مربوط می‌شود به جام جهانی ۱۹۶۶

در لندن.

فرانسه پس از ۶۱ سال، در

مراحل حذفی یورو در یک

بازی ۳ گل دریافت کرد. آنها

پس از تساوی ۳ بر ۳ مقابل سوتیس در

ضربات پنالتی شکست خوردند. آخرین

بازی که فرانسه در مراحل حذفی یورو ۳ گل

یا بیشتر دریافت کرد به یورو ۱۹۶۰ برمی‌گردد

که ۵ بر ۴ مقابل یوگسلاوی باختند.

لحظات کلیدی فینال

بعد از سوت پایان بازی فینال، انگلیسی‌ها در کنار تمجید از تیم ساوت‌گیت به انتخاب پنالتی‌زن‌ها هم انتقاد داشتند؛ مثلا این‌که چرا بازیکنی همچون باکایو ساکای ۱۹ ساله که تاکنون

در دوران حرفه‌ای‌اش اصلا پنالتی زده باید پشت ضربه حساس پنجم بایستد. اما در کنار این موارد، بسیاری به این موضوع اشاره کردند که تیم ساوت‌گیت نه در ضربات پنالتی، بلکه بعد از زدن گلش به تاکتیک تیمی مانچینی باخت.

بعد از زدن گل انگلیس توسط لوک شواو که سریع‌ترین گل یورو هم لقب گرفت، مانچو خیلی زود به فلسفه اصلی‌اش بازگشت. ایتالیا طی سه سال گذشته با سیستم ۳-۳-۳ بازی می‌کند که بیشترین بار مسئولیت روی دوش سه هافبک میانی است. در بازی یکشنبه شب نیکولو بارهلا، جورجینیو و مارکو وراتی این مسئولیت را به بهترین نحو انجام دادند. در ابتدا تصور می‌شد این انگلیسی‌ها هستند که عقب نشستن را انتخاب کرده‌اند، اما در ادامه مشخص شد که ایتالیایی‌ها

آنها را مجبور به اتخاذ چنین روشی کردند. نتیجه‌اش این شد که شاگردان آتزوری در طول بازی ۷۵۸ پاس به یکدیگر دادند و این در حالی است که این رقم برای شاگردان ساوت‌گیت ۳۴۰ پاس بود. در واقع

مانچینی با تکیه بر همین سیستم توانسته حالا به رکورد ۳۴ بازی بدون شکست برای آتزوری برسد. در آن طرف، نمی‌توان از اشتباه تکراری تیم انگلیس هم به سادگی عبور کرد. در بازی نیمه‌نهایی جام جهانی مقابل کرواسی و نیمه‌نهایی لیگ ملت‌ها

مقابل هلند، تیم ساوت‌گیت نیمه اول را با پیروزی پشت سر گذاشت اما در نهایت هر دو بازی را باخت. در طول این جام و تا قبل از بازی فینال توانسته بودند این نقیصه را برطرف کنند، اما فشار بی‌اندازه ایتالیا برنامه‌های آنها را تغییر داد. این همان چیزی بود که خود ساوت‌گیت هم بعد از پایان بازی به آن اشاره کرد: ما نتوانستیم در زمان‌هایی که به شدت تحت فشار حریف بودیم، توپ را به خوبی به گردش در بیاوریم.

کریس رونالدو، بهترین گلزن جام

در این جام کریس رونالدو و پاتریک شیک هر کدام شان موفق به زدن ۵ گل شدند اما این CRV بود که بنا به پارامترهایی به عنوان آقای گل انتخاب شد. او در کنار ۵ گلش، یک پاس گل هم داد در حالی که پاتریک شیک هیچ پاس گلی به هم تیمی‌هایش در این جام نداده بود. علاوه بر این، کریس این تعداد گل را در ۳۶۰ حضورش در زمین به ثمر رساند، اما شیک در این جام ۴۰۴ دقیقه بازی کرد.

پدري، جوان‌ترین بازیکن جام

پدري بازیکن ۱۸ ساله اسپانیا از سوی کارشناسان یورو به عنوان جوان‌ترین بازیکن این جام انتخاب شد. آمارهای فوق‌العاده او می‌گوید که این انتخاب تا چه اندازه درست بوده است. او در ۱۹ دقیقه‌ای که بازی کرد، ۷۶ کیلومتر دوید و از این میزان، حدود ۳۸ کیلومتر را با توپ طی کرد. یکی دیگر از آمارهای عالی دقت پاس حدود ۹۲ درصدی او بود که برایش ثبت شد.

فینال یورو روی جلد روزنامه‌های بریتانیا و ایتالیا

یکی از موارد جالبی که بعد از پایان بازی به چشم آمد، نوع واکنش رسانه‌ها و روزنامه‌های دو کشور به این باخت و پیروزی بود. رسانه‌های انگلیسی در کنار تمجید از تیم ساوت‌گیت، به تداوم قهرمان نشدن تیم‌شان اشاره داشتند. در مقابل، روزنامه‌های معتبر ایتالیا شادی و خوشحالی بی‌اندازه‌ای از دومین قهرمانی تیم‌شان در یورو داشتند. در ادامه نگاهی خلاصه وار به تیترهای تعدادی از این روزنامه‌ها می‌اندازیم.

روزنامه‌های ایتالیایی

❖ **گازتا دلو اسپرت:** معتبرترین روزنامه ورزشی ایتالیا در مطلب دیروز خود به این موضوع اشاره کرد که ارسال پیام ملکه انگلیس به بازیکنان تیم ملی کشورش قبل از بازی فینال، باعث قدرتمندتر شدن بازیکنان ایتالیا شد. او در ادامه طعنه‌ای هم به رسانه‌ها و مردم انگلیس زد و نوشت که فوتبال حالا به خانه خودش بازگشته است. تیترا این روزنامه این جمله کوتاه بود: بسیار زیبا! قهرمان اروپا شدیم.

❖ **کوریره دلا اسپورت:** این روزنامه در تمجید از بازیکنان تیم ملی ایتالیا نوشت، ستاره‌ها همیشه در آسمان نیستند. این روزنامه با بیان این‌که ایتالیا اولین کشور اروپایی بود که زکرونا ضربه خورد، نوشت که این قهرمانی بهترین هدیه در بدترین روزهای این کشور بود.

❖ **توتو اسپورت:** این روزنامه عکس اصلی خود را به سکوی قهرمانی تیم ملی ایتالیا و لحظه بالابردن جام توسط کیهلینی اختصاص داد. تیترا این روزنامه هم خیلی معنادار بود: فقط ما (روی سکو) هستیم.

روزنامه‌های انگلیسی

❖ **روزنامه دیلی تلگراف:** این روزنامه عکس اصلی خود را به صحنه دل‌داری دادن ساوت‌گیت به ساکا اختصاص داد که پنالتی پنجم سه‌شیرها را گل نکرد. این روزنامه چنین تیتری را انتخاب کرد: یک افسوس نهایی. ضربات پنالتی دوباره قلاب‌ها را شکست.

❖ **روزنامه گاردین:** این روزنامه یک تیترا کوتاه و تلخ را انتخاب کرد: «خیلی نزدیک بود». در زیر تیتر این روزنامه نوشته شده بود: در حالی که شاگردان ساوت‌گیت حس رویاپردازی مردم انگلیس را دوباره زنده کرده بودند، همه چیز در ضربات پنالتی از دست رفت.

❖ **روزنامه دیلی اسپرس:** این روزنامه عکس ناراحتی بازیکنان تیم ملی انگلیس بعد از هدر دادن پنالتی چهارم توسط سانچو را عکس یک خودش کرده بود. تیترش هم گویای همه چیز بود: درناک است، اما به همه شما افتخار می‌کنیم.

چهره خاص ایتالیا

وقتی تیمی در یک جام معتبر همچون یورو به قهرمانی می‌رسد، همه دنبال بازیکن ستاره آن تیم هستند. اما در مورد ایتالیایی قهرمان این موضوع تاحدودی تفاوت دارد. ستاره یا ستاره‌های این تیم را نباید در زمین بلکه باید روی نیمکت آن جست‌وجو کرد. در هفت بازی ایتالیا در این جام هر بار که ویدئو به سمت نیمکت آن می‌رفت، یک چهره بیش از همه به چشم می‌آمد. مردی میانسال که چهره‌اش به معنای واقعی یک ایتالیایی تمام‌عیار بود. صحبت از آلبریکو اوانی معروف به چیکو است که با آن عینک روی صورت و آن سبیل‌های خاصش بسیار شبیه به ایتالیایی‌هایی است که بیشتر اوقات‌شان را در کافه‌های روشن‌فکرانه ایتالیایی می‌گذرانند و دائما در مورد تاریخ و هنر کشورشان صحبت می‌کنند.

برای پی بردن به زندگی فوتبالی این دستیار مانچینی، باید به اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ بازگردیم. او در آن سال‌ها در میلان بازی می‌کرد و با ۳۹۳ بازی در لباس روسونری، در جدول بیشترین تعداد بازی‌های این تیم در دره چهاردهم قرار دارد. او در تیم رویایی اریگو ساکی و در کنار ستاره‌هایی همچون مالدینی، فرانکو بارهسی، مارک فان‌باستن، رود گولیت، فرانک رایکارد و ژان پیر پاپن توانست سه قهرمانی در سری A و دو قهرمانی در اروپا به دست آورد. او در سال ۱۹۹۳ همراه گولیت به سامپدوریا رفت و همان جا با مانچینی همبازی شد. این دو بازیکن در سال ۱۹۹۵ و در جام در جام اروپا توانستند آرسنال را ۲ بر ۳ شکست دهند و مهمترین افتخار سامپدوریا را رقم بزنند. اوانی ۱۵ بازی ملی در کارنامه‌اش دارد که مهمترین آن فینال جام جهانی ۹۴ بود که در ضربات پنالتی مقابل برزیل شکست خوردند.

بعد از بازنشستگی، او مربیگری خود را در تیم‌های پایه میلان شروع کرد اما هرگز به نیمکت تیم‌های بزرگتر نرسید. در نهایت چند روز بعد از انتخاب مانچو به عنوان مربی جدید آتزوری، او اعلام کرد که اوانی دستیار اول او خواهد بود. نکته عجیب در مورد نیمکت ایتالیا، دیگر دستیاران مانچینی است. او علاوه بر اوانی، جیان لوکا ویالی و فاستو سالسانو را به عنوان دستیاران دیگرش انتخاب کرد که این دو هم با مانچینی در سامپدوریا همبازی بودند. البته داستان ویالی تا حدودی دراماتیک‌تر است. او طی سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ درگیر مبارزه با سرطان بود و به محض بهبودی، از طرف مانچینی برای نشستن روی نیمکت تیم ملی ایتالیا دعوت شد.

